

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. E Lutheranorum schola Anabaptistas prodijisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

puli à se seducti simplicitatem rist: atque intrepido animo tam ludices quam ipsam mortem, cuius apparatum videbat, vltro prouocabat. Ad supplicij locum quem peruenisset, Principes horratus est, ut Biblia præstet libros Regum diligenter legerent, ac verbum Dei dissererent. Hæc ultima ipsius fuerunt verba. Affirmant quidam, eum pœnitentiam egisse, in Catholica religione mortuum. Et Petrus Rebstock Lutheri commensalis, (a) ait magistrum suum post mortem Munceri, pro ipso preces ad Deum fuendere solitum. E Munceri, Storckij & Hubingeri cineribus variz Anabaptistarum sectæ enatæ sunt: è quibus deinde infinitæ aliae rursus pullularunt. Post Munceri enim mortem ij qui supplicium euaserant, alijque in eius schola educati, Sectam suam & religionem ad eam formam quam hodie in plerisque Christiani Orbis prouincijs videmus, redigerunt, adiunctis ad illius somnia & visiones, multis alijs delitijs. Idem ut Religioni suæ aliquanto plus gratia apud vulgus nouitatis audiendum conciliarent, formam baptismi mutarunt, ab omni Christianitate ad illud usque seculum obseruatam; & ad nouarum suarum Ecclesiastum defensionem, noua regna crexerunt, ut sequenti capite ostendam.

QVOMODO ANABAPTISTÆ è Lutheranis prodierint. Et sectarum quæ inter eos, compaxatio.

CAPUT II.

ARGUMENTVM.

- I. E Lutheranorum schola Anabaptistas prodijisse.
- II. Primi Anabaptistarum Ministri seu Predicantes.
- III. Lutheranismi & Anabaptistarum sectæ Collatio.
- IV. Lutherani Zwinglianii turbas. Anabaptisticas imputant.
- V. De Ioanne Matthæo primo Anabaptistarum Prophetæ.
- VI. De Ioanne Leideni primo ipsorum rege.
- VII. De eius & aliorum qui ab ipso exiit.

AD ESTE, ò miseri errores, & paulisper mecum considerare: quot scholas Sathanas erexerit, postquam vester ille Lutherus ab Ecclesia discessit. Sed hec habet. Ipsæculi illius infelicitatem dissimulare non potestis. Sic enim in prima veltra Centuria exclamatus: O infelix secu-

lum in quotot ac tanti errores nasci ac renasci viæ sunt. Sed quæ causâ est huius infelicitatis, ò Lutherani? Tundite vos vestra peccata, rigate lachrymis ora, induite cilicum, & conspergitos cinere, ac patrum vestrorum culpam deplorate, hi enim sunt tantorum malorum auctores. At nisi proprius accesseritis, eosque diligenter contemplati fueritis, vix erit vt recte eos cognoscatis; quum hypocrysi miris artibus occulent, & falsa alterius religionis arma præ se ferant. Sed larvam ipsis detrahite: sanguinem in facie, ignem in oculis, audaciam in fronte, & rabiosam spumam in ore ipsorum deprehendetis. Omnis hæc factæ & colluvies, quæ tanto furore adarma concurrit, apud vos & è vobis nata est. (b) Verum quidem est, quemadmodum flumina non eundem habent saporem quem fontes; sic horum doctrinam ab illa quam Lutherus initio proposuit, aliquantum distare, atque alium velut gustum habere, ab illo tamen principium sortita est. Ad hoc probandum nullis mihi alijs testimonijs opus est, quam quæ ex vestiarum partium scriptoribus, Sleidan, (c) Bullinger, (d) Coruino, Gastio, Henrico Dorpio, (e) & Lamberto Hortensio, (f) citaturus sum: quandoquidem non nescio Hosij, Lindani, Cochlaei, Staphyli, Surij, Praten sis seu Du-preau, aliorumque auctorum Catholicorum testimonia non multum apud vos valitura.

II. Omnes in eo consentiunt, Anno MDXXXI. Bernardum Rotmannum Oecolampadij discipulum ab Hassia Landgraviis in Germaniam inferiorem, ut Lutheri ibi Euangelium annunciat, missum, à ciubus quibusdam Monasterij (quæ est primaria VVestphaliæ vrbs) in suburbio receptum. Is quum se solum tanto oneri imparem putaret, aliquos adiungi sibi perit quorum opera adiuvaretur. Additæ ergo ei collegæ Hermannus Stapreda & Gotofridus Strabenius. Stapreda quamvis Lutheranum se ferret, præceporem habuerat Heinricum Rossum, de quo paullo ante Traiectenses ob Anabaptistum supplicium sumserant. Quemadmodum vero extraneæ hirundines, intraremi Antoniana eas quæ iam ibi nidificabant ac quasi

ius

a. Tom. I. Coll. pag. 49. b. Vide inquisit. Euang. Ederi fol. 52. & seq. & Bellum's. Euang. c. 10. c. histor. com. libr. 10. d. Libris 6. de orig. Anab. & lib. 2. cap. 8. e. In histor. Monast. An. 1536. excusa. f. Libr. de orig. Anab. fol. 7. a. 4. Sebäf. in Chron. par. 3. iii. de Anab.